

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha JUDr. Dagmar Nygrínové, a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **J. N.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o „stížnosti na neregulérnost voleb 2006“,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, doručeným soudu dne 9.6.2006, učinil navrhovatel „stížnost na neregulérnost voleb 2006“. V podání tvrdil, že v posledním týdnu před volbami média zveřejnila nepravdivé informace, tzv. „Kubiceho zprávu“, přičemž tyto informace podle průzkumu agentury STEM ovlivnily rozhodování celé čtvrtiny voličů. Podle navrhovatele je prokazatelné, že lidé hlasovali jinak, než by hlasovali v případě, že by poslanci branně bezpečnostního výboru nenechali úmyslně uniknout spekulativní nepravdivou zprávu, kompromitující předsedu ČSSD Jiřího Paroubka. O předem připravené akci svědčí dle navrhovatele i to, že minimálně několik dní předem už poslanci ODS (navrhovatel může svědčit o jednom z nich) připravovali média na pondělní únik informace, že „Paroubek objednal u Kočky vraždu Mrázka“.

Odpůrce ve svém vyjádření poukázal na § 16 a § 87 odst.1 a 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), jakož i na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 73/04, zabývající se volební kampaní.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), k odstranění vad podání. V usnesení navrhovateli uložil, aby označil kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že navrhovatelem tvrzené porušení volebního zákona mohlo volbu tohoto kandidáta ovlivnit. Zároveň jej poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání ve stanovené lhůtě odstraněny, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne.

Navrhovatel reagoval podáním, v němž konstatoval, že jeho „stížnost, zákon a soud se trochu mýjí.“ Navrhovatel nenapadá konkrétního kandidáta ve svém volebním okrsku,

ale volby jako takové, neboť během kampaně byl nepravdivě obviněn jeden z kandidátů – Jiří Paroubek, a také ČSSD. Podle navrhovatele „je nemožné samozřejmě prokázat, který kandidát jiné ze stran na tom výsledně vydělal a jehož volbu bych měl napadnout“. Volební kampaň však nebyla ze strany ODS vedena ani poctivě ani čestně, a rovněž je nezpochybnitelné, že média zveřejňovala informace, jejichž podstata byla nepravdivá. Závěr voleb tedy odporoval § 16 volebního zákona. Díky tomu byli zvoleni i kandidáti KSČM, ODS a Strany zelených, kteří byli jinak na nevolitelných místech. V případě KSČM a Strany zelených by jejich propad byl bez zveřejnění Kubiceho zprávy podle navrhovatele ještě větší.

Z obsahu uvedeného podání je zřejmé, že navrhovatel nevyhověl výzvě soudu a neodstranil vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Z § 87 odst. 1 a 5 volebního zákona vyplývá, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Z této právní úpravy se podává, že navrhovatel v první řadě musí označit kandidáta, jehož volbu napadá; tento kandidát je pak v souladu s § 90 odst. 2 s. ř. s. účastníkem řízení. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Navrhovatel ve svém podání na výzvu soudu neuvedl žádného konkrétního kandidáta, jehož volbu zpochybňuje; naopak sám výslovně připouští, že takový návrh nečiní, nýbrž brojí proti volbám jako celku. Nezpochybňuje-li však navrhovatel volbu určitého konkrétního kandidáta, chybí tím základní předpoklad, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat.

Jak již Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 5/2006 - 37, v rámci voleb do Poslanecké sněmovny se nelze návrhem domáhat vyslovení neplatnosti celých voleb, nýbrž lze toliko zpochybnit volbu určitého kandidáta. Tento závěr vyplývá z uspořádání § 87 volebního zákona, z něž se na volby do Poslanecké sněmovny vztahují toliko odstavce 1 a 5; ostatní odstavce tohoto ustanovení, umožňující mj. podat návrh na neplatnost voleb, se týkají pouze voleb do Senátu, a nikoliv též do Poslanecké sněmovny. Rozsah procesní legitimace je – i co se týče návrhu na neplatnost volby kandidáta – dále vnitřně diferencován v závislosti na tom, zda jej podává občan či politická strana. Je-li navrhovatelem občan, nemůže napadnout neplatnost volby každého kandidáta zvoleného do Poslanecké sněmovny, nýbrž pouze kandidáta zvoleného ve volebním kraji, kde se nachází volební okrsek, v němž je občan zapsán ve stálém seznamu voličů. Domáhá-li se proto navrhovatel vyslovení neplatnosti voleb jako celku, jde o nepřijatelný návrh.

K odmítnutí návrhu tedy Nejvyšší správní soud vedly dvě skutečnosti: jednak navrhovatel na výzvu soudu neodstranil vady podání, pro něž nebylo možno pokračovat v řízení (§ 37 odst. 5 s. ř. s.); jednak nepřijatelnost návrhu na vyslovení neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu